

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

LA VOLUNTARIA

Espanya, 2022

Direcció: Nely Reguera

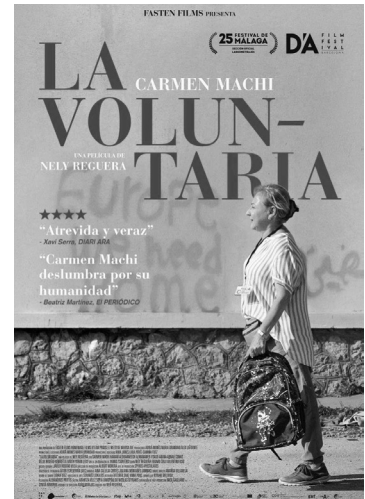
Intèrprets: Carmen Machi, Itsaso Arana, Dèlia Brufau, Arnau Comas

Durada: 99 min

Gènere: drama

Idioma: anglès i castellà

Data d'estrena: 10/06/2022

En estat d'angoixa

A l'inici de *La Voluntaria* veiem a la protagonista, Marisa (interpretada, molt bé, per la Carmen Machi) acompanyada d'una veterana cooperant d'una ONG, que interpreta (tot i que és un paper secundari, té molta força i és convincent) l'actriu Itsaso Arana, coneguda per les interpretacions en alguns films de Jonas Trueba, com *La reconquista* (2016) o *La Virgen de Agosto* (2019) totes dues projectades en el Truffaut; anem veient com Marisa va mirant entre sorpresa i amb ganes de conèixer i d'ajudar aquella gent que estan en un camp de refugiats a Grècia. Nosaltres, com espectadors, també ens sorprenem, igual que la protagonista, i ens fem preguntes de com hi viuen i com hi han arribat en aquell lloc i el perquè. No sabem res de la vida Marisa. A primera vista és una dona madura que s'ha apuntat voluntària en una ONG per fer alguna cosa, per donar sentit a la seva vida. Al llarg del film, sabem que Marisa és una metgessa jubilada. A través de trucades (amb vídeo) sabem que té una filla i dos fills. La filla viu en un lloc que quan els truca són les onze de la nit, un fill que allà on viu són les sis de matí i del tercer fill no en sabem res perquè no s'hi posa mai. Més endavant, sabem a través d'un whatsapp que ha rebut amb una foto, que té amigues de la mateixa edat que fan colla i s'ho passen bé.

Així és com Marisa, una dona jubilada de classe mitjana, s'aventura a entrar en una ONG pe ajudar als desvalguts. No coneix la seva llengua i s'expressa en anglès, que ella el parla relativament bé, però els emigrants/refugiats pocs i poques el parlen (aquest fet fa que la pel·lícula sigui bilingüe: castellà i anglès). Ella vol fer coses, els vol acariciar, ensenyar a dibuixar, a estimar-los... Però aquestes expressions individuals no coincideixen amb les normes i la manera de viure i d'ajudar aquella pobra gent. És en aquest punt on no troba el seu lloc amb els

seus companys i companyes de l'ONG i la majoria de les vegades trenca el reglament establert. En un moment de la història, la Marisa té una debilitat d'ajudar, protegir i cuidar a un noiet que no té família, que tot el dia porta un gosset en braços i no parla. I aquí és com es complica la vida i ens la complica als espectadors, que ens adonem, veiem que no va bé, que el que està fent li portarà complicacions i ens complicarà la nostra vida perquè viurem la seva angoixa, patirem aquest voler, però que (sabem) ho té tot en contra. La responsable de tota aquesta història és la jove directora catalana Nely Reguera, que fins ara havia realitzat alguns curts i dirigit alguns episodis de sèries de televisió, tant en l'espanyola com en la catalana. El primer llargmetratge fou *María (y los demás)* realitzat l'any 2016: una agradable pel·lícula interpretada per Bárbara Lennie que es va poder veure en el Truffaut. Amb aquest film Nely Reguera va guanyar el Goya a la millor direcció novell. Amb *La voluntaria*, el segon llargmetratge que dirigeix amb un guió seu, ens trobem davant d'un film d'una directora que sap el que vol i ho sap explicar. Una pel·lícula amb tocs de documental (per la realitat dels camps de refugiats) i amb una història angoixant que no deixarà a l'espectador indiferent.

Guillem Terribas
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona